KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 27.04.2006
KOM(2006) 191 wersja ostateczna

2006/0064 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

I. Tło polityczno-prawne

Zawarcie umowy w sprawie readmisji było jednym z działań zaproponowanych w przyjętej w dniu 4 lipca 1999 r. wspólnej strategii UE wobec Rosji. W dniu 18 września 2000 r. Rada ds. Ogólnych upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską. W kwietniu 2001 r. Komisja przekazała władzom rosyjskim projekt tekstu umowy, a po osiągnięciu porozumienia politycznego w kwestii tranzytu kaliningradzkiego na szczycie UE–Rosja w listopadzie 2002 r., Rosja wyraziła chęć przystąpienia do oficjalnych negocjacji. Pierwsza runda negocjacji odbyła się w Moskwie 23 stycznia 2003 r., zaś dziewięć następnych w dniach: 27–28 lutego 2003 r., 13–14 października 2003 r., 24–25 lutego 2004 r., 21 października 2004 r., 7 grudnia 2004 r., 15 marca 2005 r., 3 maja 2005 r., 12 lipca 2005 r. i 8 września 2005 r., na przemian w Moskwie i Brukseli (od pa ździernika 2004 r. równolegle z negocjacjami w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych mi ędzy UE a Rosją). Niekiedy w ramach przygotowań do oficjalnych negocjacji organizowano także nieformalne spotkania ekspertów.

Na spotkaniu z doradcą prezydenta, Wiktorem Iwanowem, które odbyło się na Kremlu w dniu 16 września 2005 r., delegacji wysokiego szczebla Komisji Europejskiej pod przewodnictwem wiceprzewodniczącego Franco Frattiniego udało się doprowadzić do przyjęcia „pakietu uzgodnień" i osiągnięcia porozumienia politycznego co do ostatecznego brzmienia umów o u łatwieniach wizowych i readmisji. Zawarty w ten sposób kompromis został poddany szczegó łowej dyskusji na forum COREPER w dniach 21 i 29 września 2005r., a po zamknięciu ostatnich negocjacji ze stroną rosyjską, dotyczących przede wszystkim terminów udzielania odpowiedzi na wnioski o readmisję, ostateczne teksty obu umów zostały wreszcie zatwierdzone przez Radę ds. Ogólnych w dniu 3 października 2005 r., zaś dzień później – przez uczestników szczytu UE–Rosja. Teksty umów o readmisji i ułatwieniach wizowych parafowano (na pierwszej i ostatniej stronie) przy okazji posiedzenia Stałej Rady Partnerstwa na szczeblu ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, które odbyło się w dniu 13 pa ździernika 2005 r. w Luksemburgu. Oficjalne parafowanie kompletnych tekstów obu umów miało miejsce w Moskwie w dniu 4 kwietnia 2006 r.

Na wszystkich (oficjalnych i nieoficjalnych) etapach negocjacji w sprawie readmisji państwa cz łonkowskie były regularnie informowane o przebiegu rozmów, zasięgano także regularnie ich opinii w tej sprawie.

Dla Wspólnoty podstawą prawną umowy jest art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 TWE.

Dołączone wnioski stanowią narzędzie prawne pozwalające na podpisanie i zawarcie umowy o readmisję. Rada podejmuje swoją decyzję większością kwalifikowaną. Parlament Europejski b ędzie musiał wyrazić formalną opinię w sprawie zawarcia umowy zgodnie z art. 300 ust. 3 traktatu WE.

Wniosek dotyczący decyzji o zawarciu umowy obejmuje konieczne ustalenia co do sposobu jej praktycznego stosowania. Określa się w nim w szczególności, że Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 19 umowy. Zgodnie z art. 19 ust. 5 Komitet ds.

Readmisji może przyjąć własny regulamin wewnętrzny. Podobnie jak w przypadku innych umów o readmisji, które wcześniej zawarła Wspólnota, stanowisko Komisji w tym względzie przyjmuje Komisja, działając w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę[1]. Jeśli zaś chodzi o inne decyzje wspólnego komitetu, stanowisko Wspólnoty przyjmuje się zgodnie z obowiązującymi postanowieniami traktatu.

II Wynik negocjacji

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osi ągnięte i że projekt umowy o readmisji jest do przyjęcia przez Wspólnotę.

Ostateczną treść umowy można podsumować w następujący sposób:

– Umowa dzieli się na 8 sekcji i zawiera łącznie 23 artykuły. Zawiera także 6 zał ączników stanowiących jej integralną część i 4 wspólne deklaracje.

– Określone w umowie obowiązki w zakresie readmisji (art. 2–5) działają na zasadzie pełnej wzajemności, odnosząc się zarówno do obywateli państw będących stronami umowy (art. 2 i 4), jak i obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 i 5).

– Obowiązek readmisji własnych obywateli (art. 2 i 4) obejmuje także byłych obywateli, którzy zrzekli się swojego obywatelstwa i nie uzyskali innego obywatelstwa ani zezwolenia na pobyt w innym państwie. Artykuły 2 i 4 uzupełnia ponadto wspólna deklaracja dotycząca kwestii pozbawienia obywatelstwa.

– Obowiązek ponownego przyjęcia na swoim terytorium obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 2 i 5) wiąże się z następującymi warunkami wstępnymi: a) dana osoba posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę wystawioną przez państwo rozpatrujące wniosek i przyjechała bezpośrednio z tego właśnie pa ństwa lub b) dana osoba posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważne zezwolenie na pobyt wystawione przez państwo rozpatrujące wniosek, lub c) osoba taka wjechała na terytorium państwa wnioskodawcy bezpośrednio z terytorium pa ństwa rozpatrującego wniosek. Wyżej wymienione warunki nie obejmują osób podró żujących tranzytem lotniczym ani żadnych osób, którym państwo wnioskodawca udzieliło prawa do bezwizowego wjazdu lub wystawiło długoterminową wizę albo d ługoterminowe zezwolenie na pobyt. Interpretację terminu „bezpośredni wjazd" podano we wspólnej deklaracji.

– W zamian za zgodę Federacji Rosyjskiej na przyjęcie wyżej określonego obowiązku readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 i 5) Wspólnota Europejska przychyliła się do wyrażonej przez stronę rosyjską prośby o przesunięcie terminu obowiązywania tych wymogów o trzy lata w stosunku do daty wejścia w życie umowy (art. 23 ust. 3). W ciągu tego trzyletniego okresu przejściowego art. 3 i 5 umowy będą mieć zastosowanie wyłącznie do bezpaństwowców i obywateli tych pa ństw trzecich, z którymi Federacja Rosyjska zawarła dwustronne traktaty lub umowy o readmisji.

[1] Decyzją z 19 grudnia 2002 r. Rada wyznaczyła grupę roboczą ds. migracji i wydaleń jako organ wła ściwy do udzielenia Komisji pomocy i konsultacji w związku z negocjowaniem umów o readmisji (dok. Rady 15649/02 MIGR 143).

– W przypadku obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, w odniesieniu do których pozytywnie rozpatrzono wnioski o readmisję, Federacja Rosyjska zgadza się korzystać ze standardowego dokumentu podróży UE dla celów wydalenia z kraju (art. 3 ust. 3).

– Jedna z sekcji umowy dotyczy operacji tranzytowych (art. 14 i 15 w powiązaniu z załącznikiem 6).

– Sekcja III umowy (art. 6–13 w powiązaniu z załącznikami 1–5) zawiera niezbędne ustalenia techniczne dotyczące procedury readmisji (wniosek o readmisję, wymagane zaświadczenia, terminy, sposoby przekazywania osób i wykorzystywane środki transportu). Procedura jest w pewnym sensie elastyczna, co wynika z faktu, że readmisja nie będzie wymagana w sytuacji, gdy osoba podlegająca readmisji jest w posiadaniu ważnego paszportu krajowego i – w przypadku obywateli państwa trzeciego – posiada także ważną wizę lub ważne zezwolenie na pobyt wydane w państwie, które ma taką osobę ponownie przyjąć na swoim terytorium (art. 6 ust. 2). Artykuł 6 ust. 3 zawiera kolejny ważny element proceduralny, tzw. procedurę przyspieszoną, której stosowanie uzgodniono w stosunku do osób zatrzymanych w „rejonie przygranicznym", tj. w odległości nie większej niż 30 kilometrów od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim a Federacją Rosyjską lub na terenie portów morskich i międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej. Zgodnie z zasadami procedury przyspieszonej wnioski o readmisję należy składać i odpowiedzi na nie udzielać w ciągu 2 dni roboczych, podczas gdy przy normalnej procedurze termin rozpatrzenia wniosku wynosi 25 dni kalendarzowych z możliwością przedłużenia w odpowiednio uzasadnionych przypadkach do 60 dni kalendarzowych.

– Artykuły 16–18 zawierają niezbędne ustalenia w sprawie kosztów, ochrony danych i stosowania umowy w kontekście innych zobowiązań międzynarodowych.

– Utworzony zostanie Wspólny Komitet ds. Readmisji, którego zadania i uprawnienia określono w art. 19.

– Aby umowę można było stosować w praktyce, art. 20 nakłada na Federację Rosyjską obowiązek zawarcia dwustronnych protokołów wykonawczych ze wszystkimi państwami członkowskimi. W odróżnieniu od poprzednich wspólnotowych umów o readmisji artykuł ten przewiduje także możliwość dokonywania dwustronnych uzgodnień co do konkretnych terminów rozpatrywania wniosków o readmisję (art. 20 ust. 1 lit. f) w powiązaniu z art. 11 ust. 2). Możliwość taką dodano w ostatniej fazie negocjacji jako rozwiązanie kompromisowe, uwzględniające sytuację tych państw członkowskich, w których termin rozpatrywania wniosków zgodnie z prawem krajowym wynosi nie dłużej niż 60 dni kalendarzowych. Związek między dwustronnymi protokołami wykonawczymi a umową wyjaśniono w art. 18 ust. 2.

– Postanowienia końcowe (art. 21–23) zawierają niezbędne zasady dotyczące wejścia w życie umowy, czasu jej obowiązywania, warunków jej rozwiązania oraz statusu prawnego załączników do umowy. Artykuł 23 ust. 2, któremu odpowiada podobne postanowienie w umowie o ułatwieniach wizowych, stanowi, że umowa o readmisji i umowa o ułatwieniach wizowych mogą wejść w życie jedynie w sposób łączny, tzn. w tym samym czasie. Wymogi określone w art. 3–5, dotyczące readmisji obywateli pa

ństw trzecich i bezpaństwowców, zaczną jednak obowiązywać dopiero po trzech latach od daty wejścia w życie umowy (patrz wyżej).

– Szczególną sytuację Danii uwzględniono w preambule, w art. 1 lit. b), art. 21 oraz we wspólnej deklaracji dołączonej do umowy. Podobnie we wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono fakt włączenia Norwegii i Islandii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku prawnego Schengen.

III Wnioski

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

– przyjęła decyzję o podpisaniu umowy w imieniu Wspólnoty i upoważniła przewodniczącego Rady do wyznaczenia w tym celu należycie umocowanej osoby (lub osób);

– zatwierdziła, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, załączony tekst umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją z dnia 18 września 2000 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską.

(2) Negocjacje w sprawie umowy odbyły się między 23 stycznia 2003 r. a 16 września 2005 r.

(3) Umowa parafowana w Moskwie dnia 4 kwietnia 2006 r. powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

(4) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, Zjednoczone Królestwo zgłosiło chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, Irlandia zgłosiła chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie podlega,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób

[2] Dz.U. C […] z […], str. […]

umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w pó źniejszym terminie.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..……2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2006/0064 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając *Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską*, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[3],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[4]

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

(2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu …… 2006 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady ……../……/WE z dnia [……] r.

(3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.

(4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Wspólnoty w tym przypadku.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnot ę Europejską*, Zjednoczone Królestwo zgłosiło chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnot ę Europejską*, Irlandia zgłosiła chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej

[3] Dz.U. C […] z […], str. […]
[4] Dz.U. C […] z […], str. […]

nie podlega,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

Tekst umowy stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 23 ust. 2 umowy[5].

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 19 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 19 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..……2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[5] Termin wejścia w życie umowy o readmisji zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Załącznik

PROJEKT UMOWY

o readmisji między Federacją Rosyjską a Wspólnotą Europejską

STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

FEDERACJA ROSYJSKA

kierując się chęcią wzmocnienia wzajemnej współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji;

nawiązując do umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotą i jej państwami cz łonkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską, z drugiej strony, podpisanej na Korfu w dniu 24 czerwca 1994 r., w szczególności do art. 84 i wspólnej deklaracji w odniesieniu do art. 26, 32 i 37 aktu końcowego tejże umowy;

uwzględniając wspólne oświadczenie uzgodnione na szczycie w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., w którym stwierdza się, że Unia Europejska i Federacja Rosyjska zgadzają się doprowadzić do szybkiego zakończenia negocjacji w sprawie umowy o readmisji;

pragnąc ustanowić w drodze niniejszej umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury identyfikowania i organizowania powrotu osób, które nie spełniają lub przestały spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy;

podkreślając, że niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej wynikających z prawa międzynarodowego, w tym przepisów w zakresie międzynarodowych praw człowieka, potwierdzonych w szczególności w *Powszechnej deklaracji praw człowieka* z 10 grudnia 1948 r., *Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych* z dnia 16 grudnia 1966 r., *Konwencji dotyczącej statusu uchodźców* z 28 lipca 1951 r. i *Protokole dotyczącym statusu uchodźców* z 31 stycznia 1967 r., *Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności* z 4 listopada 1950 r. i protokole nr 4 do tejże konwencji z 16 wrze śnia 1963 r. oraz *Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania* z 10 grudnia 1984 r.;

biorąc pod uwagę protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do *Traktatu o Unii Europejskiej* z dnia 7 lutego 1992 r. oraz *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską* z dnia 25 marca 1957 r. i potwierdzający, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii;

PODEJMUJĄ NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

a) „*readmisja”* oznacza przekazanie przez państwo wnioskodawcę i przyjęcie przez pa ństwo rozpatrujące wniosek osób (własnych obywateli państwa rozpatrującego wniosek, obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców), którym zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy udowodniono nielegalny wjazd, pobyt lub nielegalne zamieszkiwanie na terytorium państwa wnioskodawcy;

b) „*państwo członkowskie*” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii;

c) „*obywatel państwa członkowskiego*” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;

d) „*obywatel Federacji Rosyjskiej*” lub „*obywatel rosyjski*” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Federacji Rosyjskiej zgodnie z rosyjskim ustawodawstwem;

e) „*obywatel państwa trzeciego*” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich;

f) „*bezpaństwowiec*” oznacza każdą osobę, która nie posiada obywatelstwa Federacji Rosyjskiej ani żadnego z państw członkowskich, a przy tym nie posiada żadnych dowodów potwierdzających obywatelstwo jakiegokolwiek innego państwa;

g) „*zezwolenie na pobyt*” oznacza wszelkiego rodzaju oficjalne zezwolenia wydane przez Federację Rosyjską lub jedno z państw członkowskich, uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich; nie zalicza się do nich czasowych pozwoleń na przebywanie na terytorium tych pa ństw w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub wniosku o zezwolenie na pobyt;

h) „*wiza*” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Federację Rosyjską lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na albo przejazdem przez terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich; nie zalicza się do nich określonej kategorii lotniskowych wiz tranzytowych;

i) *„państwo wnioskodawca”* oznacza państwo (Federację Rosyjską lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z sekcją III lub wniosek tranzytowy zgodnie z sekcją IV niniejszej umowy.

j) *„państwo rozpatrujące wniosek”* oznacza państwo (Federację Rosyjską lub jedno z państw członkowskich), do którego adresowany jest wniosek o readmisję zgodnie z sekcją III lub wniosek tranzytowy zgodnie z sekcją IV niniejszej umowy;

k) *„właściwy organ”* oznacza krajowy organ Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej umowy,

wyznaczony w dwustronnym protokole wykonawczym zawartym między Federacją Rosyjską a poszczególnymi państwami członkowskimi zgodnie z art. ust. 1 lit. a) niniejszej umowy;

l) „*rejon przygraniczny*" oznacza obszar w zasięgu 30 kilometrów od wspólnej granicy l ądowej między państwem członkowskim a Federacją Rosyjską, a także teren portów morskich wraz ze strefami celnymi i teren międzynarodowych portów lotniczych pa ństw członkowskich i Federacji Rosyjskiej;

m) *„przejście graniczne"* oznacza dowolne przejście oficjalnie wyznaczone przez pa ństwa członkowskie lub Federację Rosyjską jako miejsce przekraczania ich granic l ądowych i morskich, w tym międzynarodowe porty lotnicze i morskie;

n) *„tranzyt"* oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa wnioskodawcy do kraju przeznaczenia.

Sekcja I: Obowiązki Federacji Rosyjskiej w zakresie readmisji

Artykuł 2

Readmisja obywateli rosyjskich

(1) Na wniosek państwa członkowskiego i zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszej umowie Federacja Rosyjska przyjmuje na swoim terytorium wszystkie osoby, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium państwa członkowskiego wnioskodawcy lub które przestały spełniać takie warunki, o ile ustalono zgodnie z art. 9 niniejszej umowy, iż osoby takie są obywatelami Federacji Rosyjskiej.

To samo odnosi się do osób nielegalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, które w chwili wjazdu na to terytorium posiada ły obywatelstwo Federacji Rosyjskiej, następnie zaś zrzekły się go zgodnie z prawem rosyjskim, nie uzyskując obywatelstwa ani zezwolenia na pobyt w państwie, do którego przybyły, ani w żadnym innym państwie.

(2) Po udzieleniu przez Federację Rosyjską pozytywnej odpowiedzi na wniosek o readmisję właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Federacji Rosyjskiej wydaje w razie konieczności i w trybie natychmiastowym (niezależnie od woli osoby podlegającej readmisji) dokument podróży wymagany do powrotu takiej osoby, którego okres ważności wynosi 30 dni kalendarzowych. Jeśli z jakichkolwiek powodów dana osoba nie może zostać odesłana w okresie ważności takiego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Federacji Rosyjskiej w razie konieczności i bezzwłocznie wystawia nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Na wniosek państwa członkowskiego i zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszej

umowie Federacja Rosyjska przyjmuje na swoim terytorium wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium państwa członkowskiego wnioskodawcy lub przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 10 niniejszej umowy można przedstawić dowody na to, że taka osoba:

a) posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę wydaną przez Federację Rosyjską i upoważniającą ją do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego bezpośrednio z terytorium Federacji Rosyjskiej lub

b) posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważne zezwolenie na pobyt wydane przez Federację Rosyjską, lub

c) wjechała bezprawnie na terytorium państwa członkowskiego bezpośrednio z terytorium Federacji Rosyjskiej.

(2) Obowiązek readmisji przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywa na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Federacji Rosyjskiej jedynie przejazdem w ramach tranzytu lotniczego lub

b) państwo członkowskie wnioskodawca lub inne państwo członkowskie wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub zezwolenie na pobyt (o ile taka osoba nie jest już w posiadaniu wizy lub zezwolenia na pobyt wydanych przez Federację Rosyjską), które mają dłuższy okres ważności;

c) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzystali z prawa bezwizowego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego wnioskodawcy.

(3) Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Federację Rosyjską państwo członkowskie wnioskodawca wystawia osobie, której to dotyczy, dokument podróży uznawany przez Federację Rosyjską (standardowy dokument podróży UE dla celów wydalenia z kraju w formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.).

Sekcja II: Obowiązki Wspólnoty w zakresie readmisji

Artykuł 4

Readmisja obywateli państw członkowskich

(1) Na wniosek Federacji Rosyjskiej i zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszej umowie państwo członkowskie przyjmuje ponownie wszystkie osoby, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium Federacji Rosyjskiej lub przestały spełniać takie warunki, o ile ustalono zgodnie z art. 9 niniejszej umowy, iż osoba taka jest obywatelem tego państwa członkowskiego.

To samo odnosi się do osób nielegalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium Federacji Rosyjskiej, które w chwili wjazdu na to terytorium posiadały

obywatelstwo państwa członkowskiego, następnie zaś zrzekły się go zgodnie z prawem obowiązującym w tym państwie, nie uzyskując obywatelstwa ani zezwolenia na pobyt w Federacji Rosyjskiej ani w żadnym innym państwie.

(2) Po udzieleniu przez państwo członkowskie pozytywnej odpowiedzi na wniosek o readmisję właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa cz łonkowskiego wydają w razie konieczności i w trybie natychmiastowym (niezależnie od woli osoby, której to dotyczy) dokument podróży wymagany do powrotu takiej osoby, którego okres ważności wynosi 30 dni kalendarzowych. Jeśli z jakichkolwiek powodów dana osoba nie może zostać odesłana w okresie ważności takiego dokumentu podróży, zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie wystawia nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Na wniosek Federacji Rosyjskiej i zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszej umowie państwo członkowskie przyjmuje wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium Federacji Rosyjskiej lub przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 10 niniejszej umowy można przedstawić dowody na to, że taka osoba:

a) posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę wydaną przez pa ństwo członkowskie rozpatrujące wniosek, upoważniającą do wjazdu na terytorium Federacji Rosyjskiej bezpośrednio z terytorium tego państwa cz łonkowskiego lub

b) posiada w chwili składania wniosku o readmisję ważne zezwolenie na pobyt wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, lub

c) wjechała bezprawnie na terytorium Federacji Rosyjskiej bezpośrednio z terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek.

Obowiązek readmisji przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywa na terenie mi ędzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w ramach tranzytu lotniczego;

b) Federacja Rosyjska wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpa ństwowcowi wizę lub zezwolenie na pobyt (o ile taka osoba nie jest już w posiadaniu wizy lub zezwolenia na pobyt wydanych przez państwo cz łonkowskie rozpatrujące wniosek), które mają dłuższy okres ważności;

c) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzystali z prawa bezwizowego wjazdu na terytorium Federacji Rosyjskiej.

(3) Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczy tego pa

ństwa członkowskiego, które wydało wizę lub zezwolenie na pobyt. Jeśli wizę lub zezwolenie na pobyt wydały co najmniej dwa państwa członkowskie, obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności lub – jeśli okres ważności jednego lub kilku z nich wygasł – dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli okresy ważności wszystkich dokumentów wygasły, obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniej wygasłą datą ważności.

(4) Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo członkowskie, do którego taki wniosek skierowano, Federacja Rosyjska wystawia osobie podlegającej readmisji dokument podróży uznawany przez dane państwo członkowskie.

Sekcja III: Procedura readmisji

Artykuł 6

Wniosek o readmisję

(1) Z zastrzeżeniem ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków zawartych w art. 2–5 niniejszej umowy, wymaga ka żdorazowo przedłożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

(2) Na zasadzie odstępstwa od art. 2–5 niniejszej umowy nie wymaga się wniosku o readmisję w sytuacji, gdy osoba podlegająca readmisji jest w posiadaniu ważnego paszportu krajowego, a w przypadku obywatela państwa trzeciego lub bezpa ństwowca – także w posiadaniu ważnej wizy lub ważnego zezwolenia na pobyt wydanego w państwie, które ma taką osobę przyjąć na swoim terytorium.

(3) Jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym państwa wnioskodawcy po tym, jak nielegalnie przekroczyła granicę, przybywając bezpośrednio z terytorium pa ństwa rozpatrującego wniosek, państwo wnioskodawca może złożyć wniosek o readmisję w ciągu dwóch dni roboczych od chwili zatrzymania (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Treść wniosków o readmisję

(1) Każdy wniosek o readmisję zawiera następujące informacje:

a) dane osobowe (np. nadane imiona, nazwiska, datę urodzenia oraz – jeśli to mo żliwe – miejsce urodzenia i ostatnie miejsce zamieszkania);

b) wskazanie dowodów potwierdzających obywatelstwo, nielegalne przekroczenie granicy i nielegalny pobyt oraz dowodów stanowiących podstawę readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, jak określono w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej umowy.

(2) Wniosek o readmisję powinien zawierać również w możliwie najszerszym zakresie

następujące informacje:

a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła jednoznaczną zgodę na takie oświadczenie;

b) informacje o wszelkich innych środkach ochrony lub bezpieczeństwa, które mog ą okazać się konieczne przy przekazywaniu danej osoby.

(3) Wspólny wzór przyszłych wniosków o readmisję jest dołączony do niniejszej umowy jako załącznik 1.

Artykuł 8

Odpowiedź na wniosek o readmisję

Odpowiedzi na wniosek o readmisję udziela się na piśmie.

Artykuł 9

Dowody potwierdzające obywatelstwo

(1) Obywatelstwo danej osoby zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 niniejszej umowy mo żna ustalić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy, nawet jeśli upłynął okres ich ważności. Za okazaniem takich dokumentów państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają obywatelstwo bez konieczności dodatkowej weryfikacji.

(2) Jeśli dana osoba nie może okazać żadnego z dokumentów wymienionych w zał ączniku 2 do niniejszej umowy, jej obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 niniejszej umowy można ustalić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 3 do niniejszej umowy, nawet jeśli upłynął okres ich ważności.

– Za okazaniem dokumentów wymienionych w załączniku 3 do niniejszej umowy państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają obywatelstwo danej osoby za ustalone, chyba że posiadają dowody wskazujących na co innego.

– Państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają fakt okazania dokumentów wymienionych w załączniku 3 B do niniejszej umowy za podstawę do rozpoczęcia właściwej weryfikacji.

(3) Obywatelstwa danej osoby nie można ustalać na podstawie fałszywych dokumentów.

(4) Jeśli niemożliwe jest okazanie żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 2 lub 3, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub właściwy urząd konsularny Federacji Rosyjskiej lub zainteresowanego państwa członkowskiego, na wniosek zainteresowanej strony i bez zbędnej zwłoki, organizują wraz z właściwym organem państwa wnioskodawcy rozmowę z osobą, która podlega readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa. Procedura dotycząca takich rozmów zostanie ustalona w protoko łach wykonawczych, o których mowa w art. 20 niniejszej umowy.

Artykuł 10

Dowody dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Dowody potwierdzające istnienie podstaw do readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej umowy, można przedstawić za pomocą co najmniej jednego z dokumentów wymienionych w zał ączniku 4 do niniejszej umowy. Państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez konieczności ich dodatkowej weryfikacji.

(2) Dowody pośrednie, potwierdzające istnienie podstaw do readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej umowy, mo żna dostarczyć za pośrednictwem co najmniej jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 5 do niniejszej umowy.

– W przypadku okazania środków dowodowych wymienionych w załączniku 5 do niniejszej umowy państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają istnienie takich podstaw, chyba że posiadają dowody wskazujące na co innego.

– Państwa członkowskie i Federacja Rosyjska wzajemnie uznają fakt okazania środków dowodowych wymienionych w załączniku 5 B do niniejszej umowy za podstawę do rozpoczęcia właściwej weryfikacji.

(3) Dowody potwierdzające istnienie podstawy do readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców nie mogą być oparte na fałszywych dokumentach.

(4) O bezprawnym charakterze wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub zezwolenia na pobyt na terytorium państwa wnioskodawcy. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium państwa wnioskodawcy jest także właściwie uzasadnione oświadczenie tego państwa, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub zezwolenia na pobyt.

Artykuł 11

Terminy

(1) Wniosek o readmisję musi być przedłożony właściwemu organowi państwa rozpatruj ącego wniosek nie później niż 180 dni kalendarzowych od daty uzyskania przez wła ściwy organ państwa wnioskodawcy informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium tego państwa lub przestał spełniać takie warunki.

(2) Na wniosek o readmisję należy odpowiedzieć w ciągu 25 dni kalendarzowych od daty potwierdzonego jego odbioru. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ustalonym terminie, termin ten, na właściwie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony, przedłuża się do 60 dni kalendarzowych, co nie ma wpływu na szczegółowe uzgodnienia, które mają być

zawarte w protokołach wykonawczych przewidzianych w art. 20.

(3) W przypadku wniosku o readmisję składanego w ramach procedury przyspieszonej zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszej umowy odpowiedzi należy udzielić w ciągu dwóch dni roboczych (definiowanych zgodnie z prawem państwa wnioskodawcy) od daty potwierdzonego odbioru takiego wniosku.

(4) Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, zgodę na readmisję uznaje się za udzieloną.

(5) Osoba podlegająca readmisji zostaje przekazana w ciągu 90 dni kalendarzowych. W przypadku procedury przyspieszonej zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszej umowy przekazanie osoby podlegającej readmisji następuje w ciągu dwóch dni roboczych. Na właściwie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony termin ten może być przedłużony o czas potrzebny do usunięcia występujących przeszkód prawnych lub praktycznych. Termin, o którym mowa w niniejszym ustępie, liczy się od chwili otrzymania pozytywnej odpowiedzi na wniosek o readmisję.

Artykuł 12

Odrzucenie wniosku o readmisję

Odrzucenie wniosku o readmisję należy uzasadnić.

Artykuł 13

Sposoby przekazywania osób i wykorzystywane środki transportu

(1) Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Federacji Rosyjskiej i zainteresowanego państwa członkowskiego przyjmują z odpowiednim wyprzedzeniem pisemne uzgodnienia co do daty przekazania, przejścia granicznego i ewentualnej eskorty.

(2) Przy przekazywaniu osób dopuszcza się korzystanie ze wszystkich środków transportu, tak lotniczych, jak i lądowych czy morskich. Powrót drogą powietrzną nie ogranicza się do korzystania z usług krajowych przewoźników lub personelu państwa wnioskodawcy i może się odbywać przy wykorzystaniu zarówno regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych.

Sekcja IV: Operacje tranzytowe

Artykuł 14

Zasady ogólne

(1) Państwa członkowskie i Federacja Rosyjska ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do miejsca przeznaczenia.

(2) Federacja Rosyjska zezwala na przejazd obywateli trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo cz

łonkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Federacji Rosyjskiej, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez inne państwa tranzytowe i odbiór w kraju przeznaczenia.

(3) Federacja Rosyjska lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie przeznaczenia lub w innym państwie tranzytowym na ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prze śladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do okre ślonej grupy społecznej lub przekonania polityczne lub

b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega postępowaniu karnemu lub sankcjom w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek lub innym państwie tranzytowym, lub

c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

(4) Federacja Rosyjska lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu pojawią się lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3 niniejszego artykułu, stanowiące przeszkodę w udzieleniu zezwolenia na tranzyt, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytowe lub odbiór w kraju przeznaczenia. W takim wypadku państwo wnioskodawca, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 15

Procedura tranzytu

(1) Wniosek o zezwolenie na tranzyt należy skierować na piśmie do właściwego organu, umieszczając w nim następujące informacje:

a) rodzaj tranzytu (powietrzny, lądowy lub morski), inne możliwe państwa tranzytowe i planowany ostateczny cel podróży;

b) szczegóły dotyczące danej osoby (np. nadane imię, nazwisko, datę urodzenia i – jeśli to możliwe – miejsce urodzenia, obywatelstwo, rodzaj i numer dokumentu podróży);

c) przewidywane miejsce przekroczenia granicy, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;

d) oświadczenie, że ze strony państwa wnioskodawcy zostały spełnione warunki określone w art. 14 ust. 2 niniejszej umowy oraz że nie występują żadne znane powody do odmowy w rozumieniu art. 14 ust. 3.

Wspólny formularz wniosku o zezwolenie na tranzyt dołączono do niniejszej umowy

jako załącznik 6.

(2) Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie właściwe organy państwa wnioskodawcy o zgodzie na przyjęcie danej osoby, potwierdzając nazwę przejścia granicznego i planowany czas jej odebrania, lub też powiadamia o swojej odmowie, podając powody takiej decyzji.

(3) Jeśli tranzyt odbywa się drogą powietrzną, osoba, która podlega readmisji, oraz osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

(4) Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, opierając się na ustaleniach z wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy w trakcie przejazdu, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz udost ępnienie właściwych do tego celu udogodnień.

Sekcja V: Koszty

Artykuł 16

Koszty transportu i tranzytu

Wszelkie koszty transportu do granicy państwa rozpatrującego wniosek, poniesione w zwi ązku z readmisją i tranzytem, ponosi państwo wnioskodawca, co nie umniejsza prawa wła ściwych organów do dochodzenia zwrotu kosztów związanych z readmisją od osoby, która jej podlega, lub od osób trzecich.

Sekcja VI Ochrona danych

Artykuł 17

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest to konieczne do wykonania niniejszej umowy przez właściwe organy Federacji Rosyjskiej lub państwa cz łonkowskiego. Przekazując, przetwarzając lub wykorzystując dane osobowe, właściwe organy Federacji Rosyjskiej przestrzegają każdorazowo obowiązujących w tym względzie przepisów prawa rosyjskiego, natomiast właściwe organy państwa członkowskiego przestrzegają ka żdorazowo przepisów dyrektywy 95/46/WE oraz krajowych przepisów ustawowych przyj ętych w tym państwie zgodnie z ww. dyrektywą. Dodatkowo stosuje się następujące zasady:

a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i legalnie;

b) dane osobowe muszą być gromadzone w określonym, jednoznacznym i legalnym celu wykonania niniejszej umowy i nie mogą podlegać dalszemu przetwarzaniu w sposób niezgodny z tym celem;

c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone i/lub dalej przetwarzane; przede wszystkim zaś przekazywać można dane, które dotyczą:

   – szczegółów osoby, która podlega readmisji (np. nazwisko, nadane imię, wcze

śniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, data i miejsce urodzenia, płeć oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),

– dowodu tożsamości lub paszportu, (rodzaj dokumentu, numer, okres ważności, data wydania, nazwa organu wydającego, miejsce wydania),

– miejsc międzylądowań i trasy podróży;

– innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która podlega readmisji, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą umową;

d) dane osobowe muszą być dokładne, a w razie konieczności należy je uaktualnić;

e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których owe dane dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są dalej przetwarzane;

f) zarówno właściwy organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami lit. c) i d) niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku, gdy nie są one adekwatne, dokładne, istotne dla sprawy lub gdy wykraczają poza cel ich przetwarzania; dotyczy to także obowiązku notyfikowania drugiej stronie wszelkich przypadków sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;

g) na wniosek organu przekazującego organ przyjmujący dane osobowe powiadamia drugą stronę o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych w związku z tym wynikach;

h) dane osobowe można przekazywać jedynie tym właściwym organom, którym powierzono zadanie wykonania niniejszej umowy; udostępnienie otrzymanych danych innym instytucjom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;

i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Sekcja VII Wdrożenie i stosowanie

Artykuł 18

Niniejsza umowa w kontekście innych zobowiązań międzynarodowych

(1) Niniejsza umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej wynikające z prawa mi ędzynarodowego, w szczególności zaś z:

a) konwencji z 28 lipca 1951 r. i protokołu z 31 stycznia 1967 r. dotyczących statusu uchodźców;

b) *Europejskiej konwencji z 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności*;

c) *Konwencji z 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania*;

d) międzynarodowych traktatów dotyczących ekstradycji i tranzytu;

e) wielostronnych międzynarodowych traktatów określających zasady readmisji cudzoziemców, takich jak *Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym* z 7 grudnia 1944 r.

(2) Postanowienia niniejszej umowy stają się nadrzędne wobec postanowień wszelkich dwustronnych traktatów lub umów o readmisji, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 20 niniejszej umowy zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską w zakresie, w jakim postanowienia tych traktatów i umów dotyczą zagadnień objętych niniejszą umową.

(3) Żadne postanowienia niniejszej umowy nie stanowią przeszkody w powrocie osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

Artykuł 19

Wspólny Komitet ds. Readmisji

(1) Strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem"), którego zadania będą w szczególności obejmować:

a) monitorowanie stosowania niniejszej umowy;

b) decydowanie w sprawie uzgodnień niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy;

c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych zawieranych przez poszczególne państwa członkowskie i Federację Rosyjską zgodnie z art. 20 niniejszej umowy;

d) decydowanie o wprowadzaniu zmian w załącznikach do niniejszej umowy;

e) proponowanie zmian do niniejszej umowy;

f) analizowanie niniejszej umowy, a w razie konieczności proponowanie do niej zmian w przypadku przystąpienia nowych krajów do Unii Europejskiej;

(2) Decyzje komitetu są wiążące dla umawiających się stron.

(3) W skład komitetu wchodzą przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Federacji Rosyjskiej; Wspólnotę reprezentuje Komisja Europejska, którą wspomagają eksperci z państw członkowskich.

(4) Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej ze stron.

(5) Komitet ustala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 20

Protokoły wykonawcze

(1) Federacja Rosyjska i państwa członkowskie zawierają protokoły wykonawcze, w których ustala się zasady dotyczące:

a) właściwych organów, przejść granicznych, wymiany informacji na temat punktów kontaktowych i języków, w których odbywać się będzie wzajemna komunikacja;

b) zasad readmisji w przypadku procedury przyspieszonej;

c) warunków przekazywania osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;

d) zaświadczeń dodatkowych w stosunku do wymienionych w załącznikach 2–5 do niniejszej umowy;

e) procedury dotyczącej rozmów, o których mowa w art. 9 niniejszej umowy;

f) w razie konieczności, szczegółowych uzgodnień dotyczących terminu rozpatrywania wniosków o readmisję zgodnie z art. 11 ust. 2 niniejszej umowy;

(2) Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszej umowy, wchodzą w życie dopiero po ich notyfikowaniu Komitetowi.

(3) Federacja Rosyjska zgadza się stosować dowolne postanowienie protokołu wykonawczego zawartego z jednym państwem członkowskim również w jej stosunkach z każdym innym państwem członkowskim, na wniosek tego ostatniego i z zastrzeżeniem, że zastosowanie tego postanowienia do sytuacji Federacji Rosyjskiej jest w praktyce możliwe. Państwa członkowskie zgadzają się stosować dowolne postanowienie protokołu wykonawczego zawartego przez jedno z nich również w ich stosunkach z Federacją Rosyjską, na wniosek tej ostatniej i z zastrzeżeniem, że zastosowanie tego postanowienia do sytuacji innych państw członkowskich jest w praktyce możliwe.

Nie dotyczy to postanowień zawierających szczegółowe uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu.

Sekcja VIII Postanowienia końcowe

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

(1) Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, niniejszą umowę stosuje się na terytorium Federacji Rosyjskiej oraz wszędzie tam, gdzie ma zastosowanie *Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską*.

(2) Niniejsza umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Załączniki

Załączniki 1–6 stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 23

Wejście w życie, okres obowiązywania i wypowiedzenie

(1) Strony ratyfikują lub zatwierdzają niniejszą umowę zgodnie z ich procedurami wewn ętrznymi.

(2) Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wzajemnej notyfikacji o zako ńczeniu procedur określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Jeżeli data ta przypada przed datą wejścia w życie umowy między Federacją Rosyjską a Wspólnotą Europejską o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych dla obywateli Federacji Rosyjskiej i Unii Europejskiej, niniejsza umowa wchodzi w życie dopiero z chwilą wejścia z życie tej ostatniej.

(3) Obowiązki określone w art. 3–5 niniejszej umowy zaczną mieć zastosowanie dopiero trzy lata po dacie, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W ciągu tych trzech lat mają one zastosowanie wyłącznie do bezpaństwowców i obywateli tych państw trzecich, z którymi Federacja Rosyjska zawarła dwustronne traktaty lub umowy o readmisji.

(4) Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

(5) Każda z umawiających się stron może wypowiedzieć niniejszą umowę, oficjalnie notyfikując ten fakt drugiej umawiającej się stronie. Niniejsza umowa przestaje obowi ązywać po sześciu miesiącach od daty otrzymania takiej notyfikacji.

Sporządzono w ..... dnia ..... r., po dwa egzemplarze w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słowe ńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i rosyjskim, każdy z tych tekstów na równi autentyczny.

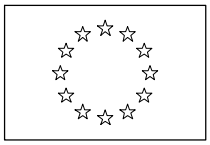
W imieniu Wspólnoty Europejskiej

(...)

W imieniu Federacji Rosyjskiej

(...)

Załącznik 1 do umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

[Godło Federacji Rosyjskiej]

.....
.....
.....
.....
.....……
……

.....
.....
.....
.....……
..

(miejsce i data)

.....……
……

(oznaczenie właściwego organu państwa wnioskodawcy)

Nr referencyjny: .....……

☐ **PROCEDURA PRZYSPIESZONA**

Do

.....……
……

.....……
……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

1. WNIOSEK O READMISJĘ

zgodny z art. 7 umowy o readmisji z dn. ..... r. między

Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

A. Dane osobowe

Fotografia

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6.Obywatelstwo i język:

.....

7.Stan cywilny (w miarę możliwości) żonaty/zamężna kawaler/panna rozwiedziony/rozwiedziona wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężnaimię i nazwisko współmałżonka.....

Imiona i wiek dzieci (jeśli są).....

.....

……

.....

8. Ostatni adres w państwie wnioskodawcy:

……
……

9. Ostatnie miejsce zamieszkania w państwie rozpatrującym wniosek:

……

B. Szczególne okoliczności związane z osobą przekazywaną

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):

.....
……

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie licznych wykroczeń; agresywne zachowanie):

C. Załączone środki dowodowe

1.....……	.....……
(paszport nr)	(data i miejsce wydania)
.....……	.....……..
(organ wydający)	(data wygaśnięcia)
2.....……	.....……
(dowód tożsamości nr)	(data i miejsce wydania)
.....……	.....……
(organ wydający)	(data wygaśnięcia)
3.....……	.....……..
(prawo jazdy nr)	(data i miejsce wydania)
.....……	.....……
(organ wydający)	(data wygaśnięcia)
4.....……	.....……
(inny oficjalny dokument nr)	(data i miejsce wydania)
.....……	.....……
(organ wydający)	(data wygaśnięcia)

D. Uwagi

.....……

……...

.....

(Podpis właściwego organu państwa wnioskodawcy) (pieczęć/stempel)

Załącznik 2 do umowy o readmisję między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wykaz dokumentów

dokumenty potwierdzające obywatelstwo

- wszelkiego rodzaju paszporty Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich (np. paszporty krajowe, paszporty na wyjazd zagraniczny, paszporty narodowe, dyplomatyczne, służbowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci);

- zaświadczenie o powrocie do Federacji Rosyjskiej;

- krajowe dokumenty tożsamości państw członkowskich UE;

- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono obywatelstwo lub które je wskazują (np. świadectwo urodzenia);

- książeczki służbowe i książeczki wojskowe;

- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich, paszporty marynarzy.

Załącznik 3 do umowy o readmisję między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wykaz dokumentów

pośrednie dowody obywatelstwa

ZAŁĄCZNIK 3 A

– oficjalne fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy;

– oficjalne oświadczenie złożone na potrzeby procedury przyspieszonej, w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę.

ZAŁĄCZNIK 3 B

– prawa jazdy lub ich fotokopie;

– inne dokumenty urzędowe wydane przez władze państwa rozpatrującego wniosek;

– firmowe dowody tożsamości lub ich fotokopie;

– pisemne oświadczenia świadków;

– pisemne oświadczenie złożone przez daną osobę i język, jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu.

Załącznik 4 do umowy o readmisję między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wykaz dokumentów potwierdzających istnienie podstaw do

readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

– ważna wiza i/lub zezwolenie na pobyt wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek;

– stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży zainteresowanej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny, elektroniczny czy biometryczny).

Załącznik 5 do umowy o readmisję między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wykaz dokumentów pośrednio świadczących o spełnieniu warunków do

readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

ZAŁĄCZNIK 5 A

– oficjalne oświadczenie złożone na potrzeby procedury przyspieszonej, w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę;

ZAŁĄCZNIK 5 B

– bilety imienne na samolot, pociąg, autokar lub statek, potwierdzające obecność danej osoby oraz trasę przebytą z terytorium państwa rozpatrującego wniosek do terytorium państwa wnioskodawcy;

– listy pasażerów samolotów, pociągów, autokarów lub statków, potwierdzające obecność danej osoby oraz trasę przebytą z terytorium państwa rozpatrującego wniosek do terytorium państwa wnioskodawcy;

– bilety oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa cz łonkowskiego rozpatrującego wniosek;

– oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej lub świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę;

– oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym;

– opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium państwa członkowskiego wnioskodawcy;

– informacje, które wskazują, że zainteresowana osoba korzystała z usług kurierskich lub biura podróży;

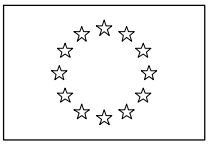
– informacje dotyczące tożsamości i/lub pobytu osoby, dostarczone przez organizację mi ędzynarodową;

– zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.;

– oświadczenie danej osoby.

Załącznik 6 do umowy o readmisję

między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

[Godło Federacji Rosyjskiej]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
..……	....……
…	…

(miejsce i data)

.....…
……..

(oznaczenie właściwego organu państwa wnioskodawcy)

Nr referencyjny

.....……

Do

.....…
…….

.....…
……

.....…
……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodny z art. 15 umowy o readmisji z dn. ..... r. między

Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

A. Dane osobowe

Photograph

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……
…….

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy):

.....……
…….

6. Obywatelstwo i język:

.....……
……..

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....……

B. Szczególne okoliczności związane z osobą przekazywaną

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):

.....……
……

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie licznych wykroczeń; agresywne zachowanie):

C. Operacja tranzytu

1. Rodzaj tranzytu

- ❑ drogą lotniczą
- ❑ drogą morską
- ❑ drogą lądową

2. Państwo będące ostatecznym celem podróży

…….

3. Inne ewentualne państwa tranzytowe

……

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, termin przekazania (data, godzina) i ewentualne osoby eskortujące

……
……

……
……

5. Potwierdzenie przyjęcia na terytorium państwa tranzytowego i kraju przeznaczenia (art. 14 ust. 2umowy o readmisji między Federacją Rosyjską a Wspólnotą Europejską)

- ❑ tak
- ❑ nie

6. Czy są jakiekolwiek znane powody odmowy zezwolenia na tranzyt (art. 14 ust. 3 umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską)?

- ❑ tak
- ❑ nie

D. Uwagi

.....
…….

.....
……..

.....……
……..

.....

(Podpis właściwego organu państwa wnioskodawcy) (pieczęć/stempel)

Wspólna deklaracja dotycząca art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1

„Umawiające się strony przyjmują do wiadomości, że – zgodnie z przepisami prawnymi Federacji Rosyjskiej i państw członkowskich regulującymi kwestię obywatelstwa – obywatela Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej nie można pozbawić obywatelstwa.

Strony zgadzają się przeprowadzić z odpowiednim wyprzedzeniem wzajemne konsultacje, w przypadku gdyby taka sytuacja prawna miała ulec zmianie. ”

Wspólna deklaracja dotycząca art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1

„Strony zgadzają się, że w rozumieniu niniejszych przepisów osoba *wjeżdża bezpośrednio* z terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, jeśli osoba taka przybywa na terytorium państwa wnioskodawcy drogą powietrzną, lądową lub morską, nie wjeżdżając po drodze do żadnego państwa trzeciego. Pobyt w państwie trzecim w trakcie tranzytu lotniczego nie uznaje się za wjazd na terytorium tego państwa.”

Wspólna deklaracja dotycząca Królestwa Danii

„Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium i obywateli Królestwa Danii. W związku z tym celowe jest, by Federacja Rosyjska i Królestwo Danii zawarły umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.”

Wspólna deklaracja dotycząca Republiki Islandii i Królestwa Norwegii

„Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, wynikające w szczególności z umowy z dnia 18 maja 1999 r. dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. W związku z tym celowe jest, by Federacja Rosyjska zawarła z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii umowy o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.”